Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1268/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.III.20.860/2022/7. számú rész- és közbenső ítélete, valamint a Kúria Pfv.I.21.272/2025/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] A dr. Gyöngy Mónika ügyvéd által képviselt indítványozók (a továbbiakban: I. rendű indítványozó és II. rendű indítványozó) alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.

[2] 1. Az indítványozók a Kúria Pfv.III.20.860/2022/7. számú rész- és közbenső ítélete ellen – a Fővárosi Ítélőtábla 1.Pf.20.185/2022/5/II. számú rész- és közbenső ítéletére és a Fővárosi Törvényszék 18.P.21.154/2020/36. számú rész- és közbenső ítéletére is kiterjedően –, valamint a Kúria Pfv.I.21.272/2025/4. számú ítélete ellen – a Fővárosi Ítélőtábla 6.Pf.20.201/2025/10. számú ítéletére és a Fővárosi Törvényszék 18.P.21.154/2020/142. számú ítéletére is kiterjedően – terjesztettek elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2026. április 9-én, a Fővárosi Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozók 2026. május 29-én – a főtitkár felhívására – kiegészítették és egységes szerkezetbe foglalták. A panaszbeadvány a támadott és bírói döntést az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és (2) bekezdéseivel, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJEE) 6. Cikk 1. pontja és 13. Cikke sérelmére is utalt.

[3] 2. Az alkotmányjogi panaszból és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy (kártérítés iránt indított per) tárgya meghiúsult mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződések megkötéséből eredő kár megfizetésével kapcsolatos jogvita volt.

[4] A vizsgálni kért bírói döntésekben megállapított tényállás szerint az alapügyet megelőzően, 1995. április 18-án a Magyar Állam képviseletében az Állami Vagyonügynökség – mint haszonbérbeadó – mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződést kötött egy kft.-vel mint haszonbérlővel. A szerződésben a haszonbérbeadó a haszonbérlet tárgyát képező földterületekre előhaszonbérleti jogot biztosított a haszonbérlő kft.-nek. A szerződést később többször módosították, de abban mindvégig benne maradt, hogy a haszonbérlő kft.-t „a mindenkor hatályos jogszabályok szerint gyakorolható elővásárlási és előhaszonbérleti jog illeti meg, amely az ingatlan-nyilvántartásba nem jegyezhető be.” E földterületek tekintetében a Magyar Állam képviseletében eljáró Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (a továbbiakban: NFA) a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: NFtv.) 3. §-ában kapott felhatalmazás alapján nyilvános, egyfordulós haszonbérleti pályázatot hirdetett. A pályázati felhívásokban foglaltak szerint „a pályázattal összefüggésben elővásárlási, illetve előhaszonbérleti jog nem gyakorolható.” A pályázatokon az I. rendű indítványozó és a II. rendű indítványozó nyertes lett; velük az érintett földrészletek vonatkozásában 2013. december 2. és 5. napján mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződések jöttek létre. A szerződéseket 2014. október 16-án a felek úgy módosították, hogy a haszonbérlet kezdő napját 2014. október 20-ában határozták meg. Az NFA a pályázati kiírások alapján kapott ajánlatokról a kft.-t nem tájékoztatta; a kft. így 2014. július 7-én levélben fordult az NFA-hoz, hogy bocsássák a rendelkezésére a szükséges információkat annak érdekében, hogy élhessen a szerződésben rögzített előhaszonbérleti jogával valamennyi olyan földrészlet vonatkozásában, amelyek haszonbérleti jogát nem ő nyerte el. A kft. 2014. szeptember 1-jén az indítványozókhoz is levelet intézett, tájékoztatva őket az előhaszonbérleti jogáról, és arról is, hogy azzal élni kíván; ezért, ha a pályázaton elnyert haszonbérletek vonatkozásában sor került szerződéskötésre, az vele szemben hatálytalan. Az NFA 2014. szeptember 17-én levélben válaszolt a kft.-nek, közölve, hogy álláspontja szerint a kft. haszonélvezeti joga nem áll fenn. Ugyanekkor az NFA az indítványozóknak is levelet küldött, tájékoztatva őket a kft. által bejelentett előhaszonbérleti jog gyakorlásról, és arról, hogy az előhaszonbérleti jog fennállását nem ismerik el. Egyúttal felhívta az indítványozókat, hogy a haszonbérleti szerződésük értelmében kötelesek az érintett ingatlanok birtokába lépni és azok hasznosítását megkezdeni.

[5] A kft. 2014. szeptember 10-én keresetet terjesztett elő a Pesti Központi Kerületi Bíróságon a Magyar Állam, az indítványozók és további alperesek ellen, kérve annak megállapítását, hogy az alperesekkel létrejött mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződések vele szemben hatálytalanok, és a szerződések a Magyar Állam és közötte – mint haszonbérlő között – jöttek létre. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2014. december 18-án kelt, 24.G.303.769/2014/44. számú ítéletével megállapította, hogy az NFA és az alperesek mint haszonélvezők között létrejött mezőgazdasági

földhaszonbérleti szerződések a kft.-vel szemben hatálytalanok, és a szerződések a Magyar Állam képviseletében eljáró NFA mint haszonbérbeadó, és a kft. mint haszonbérlő között jöttek létre, az érintett földrészleteket pedig a kft. birtokába kell adni. A Fővárosi Törvényszék a 2015. december 4-én kelt, 73.Pf.633.022/2015/15-I. számú ítéletével az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintve a fellebbezett rendelkezéseket megváltoztatta és a keresetet elutasította. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2016. március 23-án kelt, Pfv.V.20.054/2016/10. számú ítéletével azonban a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[6] Az indítványozók azonban a pályázati eredményhirdetést követően megkezdték az elnyert földek művelésére való felkészülést, gépparkjukat bővítették, vetőmagot és műtrágyát vásároltak. Utóbb pedig keresetet terjesztettek elő a Magyar Állam alperes ellen kártérítés megfizetése iránt. A Fővárosi Törvényszék a 18.P.20.800/2017/43. számú közbenső ítéletével megállapította az alperes kártérítési kötelezettségét amiatt, mert a pályázati felhívásokban téves tájékoztatást adott arról, hogy elővásárlási, illetve előhaszonbérleti jog nem gyakorolható, és ezzel az indítványozóknak kárt okozott. A Fővárosi Ítélőtábla az 5.Pf.20.337/2018/5/II. számú végzésével azonban az elsőfokú bíróság döntését hatályon kívül helyezte, mert az alperes tájékoztatása – mint jogellenes magatartás – szerződésszegésen alapuló kártérítési felelősséget alapozhat meg, nem az indítványozók által jogcímként megjelölt, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 6. §-ának alkalmazását.

[7] 2.1. Megismételt eljárásban, az indítványozók fenntartott keresete alapján a Fővárosi Törvényszék a 2021. szeptember 14-én kelt, 18.P.21.154/2020/36. számú rész- és közbenső ítéletével az alperes Magyar Állam kárfelelősségét megállapította az indítványozók vonatkozásában a mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződések megkötéséből eredő azon károk vonatkozásában, amelyeket a mezőgazdasági gépek vásárlása, a pályázati költségek, az indítványozók tulajdonában álló földek után járó terület alapú támogatások késedelmes megfizetése, a perköltség és a kárenyhítési hozzájárulás túlfizetése okozott.

[8] Az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítélete ellen mindegyik fél fellebbezett. A fellebbezések alapján eljárt Fővárosi Ítélőtábla a 2022. május 10-én kelt, 1. Pf.20.185/2022/5/II. számú rész- és közbenső ítéletével az elsőfokú rész- és közbenső ítéletet részben megváltoztatta, és megállapította az alperes kártérítési felelősségét az érintett mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződések megkötéséből eredő birtokba vétel utáni művelési költség címén felmerült károk tekintetében is.

[9] A jogerős rész- és közbenső ítélet ellen az indítványozók felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be, amely alapján eljárva a Kúria a 2022. szeptember 28-án kelt, Pfv.III.20.860/2022/7. számú rész- és közbenső ítéletével a jogerős rész- és közbenső ítéletet – a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében – hatályában fenntartotta.

[10] 2.2. A jogerős rész- és közbenső ítéletben megállapítottak szerint a Fővárosi Törvényszék a 2025. február 25-én kelt, 18.P.21.154/2020/142. számú ítéletében határozta meg összegszerűen, hogy az alperes mennyi kártérítést köteles fizetni az I. rendű indítványozónak, és mennyit a II. rendű indítványozónak.

[11] Az ítélet indokolása szerint a megítélt kártérítési összegek a két megkötött mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződéssel összefüggésben, mezőgazdasági gépek vásárlása, pályázati költség, az indítványozók tulajdonában álló földek után járó terület alapú támogatások késedelmes megfizetése, perköltség és kárenyhítési hozzájárulás túlfizetése (valamint kamatok, kezelési költség és árkülönbözet) jogcímeken járnak. A régi Ptk. 424. § (2) bekezdése és 369. §-a alapján az alperesnek a jogszavatossági kötelezettsége megsértése miatt keletkezett kártérítési kötelezettsége a szerződés megkötéséből eredő kár (biztatási kár) megfizetésére, mind a szerződéskötést megelőzően, mind az azt követően felmerült károk tekintetében. Az egyes kártételeket a bíróság részletesen megvizsgálta, és így határozta meg az értük az alperes által fizetendő összegeket.

[12] 2.3. Az elsőfokú ítélet ellen az indítványozók fellebbezést nyújtottak be, a Fővárosi Ítélőtábla azonban a 2025. július 1-jén kelt, 6.Pf.20.201/2025/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét – a fellebbezéssel érintett rendelkezések tekintetében – helybenhagyta.

[13] Az indítványozók a fellebbezésben azt kérték, hogy az alperest kötelezzék további késedelmi kamat, szerződésmódosítás jogcímén felmerült kár, személyi jövedelemadó túlfizetéséből eredő jogalap nélküli gazdagodás jogcímén járó összeg, és a megindult végrehajtási eljárás felmerült perköltségei megfizetésére. Ezt az ítélőtábla nem találta alaposnak, különösen az okozati összefüggés hiánya miatt.

[14] 2.4. Az indítványozók a jogerős döntés ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be, de a Kúria a 2026. március 3-án kelt, Pfv.I.21.272/2025/4. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

[15] Az indítványozók felülvizsgálati kérelme – tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására irányult olyan módon, hogy az alperest kötelezzék a fent említett jogcímeken túl további kártérítési összegek megfizetésére. A Kúria azonban az indítványozók által hivatkozott, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 206. § (1) bekezdése alapján nem látta úgy, hogy a másodfokú bíróság nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésekre jutott volna a bizonyítás eredményének megállapításakor, és ezért azt felül kellene mérlegelni.

[16] 3. Az indítványozók a Kúria Pfv.III.20.860/2022/7. számú rész- és közbenső ítélete ellen – a Fővárosi Ítélőtábla 1.Pf.20.185/2022/5/II. számú rész- és közbenső ítéletére és a Fővárosi Törvényszék 18.P.21.154/2020/36. számú rész- és közbenső ítéletére is kiterjedően –, valamint a Kúria Pfv.I.21.272/2025/4. számú ítélete ellen – a Fővárosi

Ítélőtábla 6.Pf.20.201/2025/10. számú ítéletére és a Fővárosi Törvényszék 18.P.21.154/2020/142. számú ítéletére is kiterjedően – az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő 2026. április 9-én, a Fővárosi Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz, amelyet 2026. május 29-én kiegészítettek és egységes szerkezetbe foglaltak. A panaszbeadvány a támadott és bírói döntést az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és (2) bekezdéseivel, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek, valamint az EJEE 6. Cikk 1. pontja és 13. Cikke sérelmére is utalt.

[17] Az alkotmányjogi panasz összefoglalva ismertette a pertörténetet és a tényállást; utalt az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő megtartására, a jogorvoslati lehetőségek kimerítésére, valamint az indítványozók – mint az alapügy felperesei – érintettségére.

[18] 3.1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye – mint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványa – az indítványozók szerint amiatt sérült, mert a Magyar Állam alperessel szembeni kártérítés iránti keresetlevelüket 2017. február 21-én nyújtották be, majd – az indítványozók fellebbezései, felülvizsgálati kérelmei, megismételt eljárás, rész- és közbenső ítéletek és az összegszerűség tekintetében hozott ítéletek után – a Kúria Pfv.I.21.272/2025/4. számú ítéletét 2026. március 23-án vették kézhez. A 9 év hosszúságú peres eljárás „minden további vizsgálat nélkül" megállapíthatóan sértette az indítványozók észszerű időn belüli döntéshozatalhoz való jogát.

[19] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó indokolt bírói döntéshez való részjogosítvány és a pártatlan bírósághoz való jog is sérült az indítványozók szerint amiatt, mert az ügyben eljáró bíróságok jogalkalmazása önkényes volt, a Magyar Állam alperes érvelését kritika nélkül fogadták el.

[20] Az indítványozók szerint a bíróságok részrehajlását jelzi különösen, hogy nem értékelték azt, hogy a Magyar Állam már a haszonbérleti pályázatok meghirdetésekor rosszhiszemű, téves tájékoztatást adott arról, hogy azokkal összefüggésben előhaszonbérleti jog nem gyakorolható. Érvelésük szerint az is az alperes Magyar Állam rosszhiszeműségét jelzi, hogy az érintett kft. előhaszonbérleti jogát szerződésmódosítással próbálta meg megszüntetni, ezt azonban az indítványozók előtt elhallgatta. Ugyanerre utal továbbá, hogy a Magyar Állam azt követően is az érintett földterületek birtokbavételére és művelésének megkezdésére szólította fel az indítványozókat, hogy tudomást szerzett arról, hogy a kft. élni kíván az előhaszonbérleti jogával. Jogi képviselőt is az NFA ajánlott az indítványozóknak a kft. elleni perben, a bennfentesség látszatát keltve. Az NFA, mint a Magyar Állam szerve továbbá végig abban a hiszemben tartotta őket, hogy a kft.-vel szembeni per elvesztése nem történhet meg, az indítványozóknak csak türelemmel kell lenniük, és a mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződések alapján ők lesznek az érintett földterületek haszonbérlői. Az indítványozók értékelése szerint valamennyi bizonyíték

egyértelműen a Magyar Állam alperes rosszhiszeműségére mutat, az alapügyben a bíróságok mégis a jóhiszeműségére következtettek, ezzel a fegyverek egyenlőségének elvét is megsértve. Az indítványozók – meglátásuk szerint – kétséget kizáróan bizonyították az alperes Magyar Állam rosszhiszeműségét, a bíróságok mégis a józan ésszel kirívóan ellentétesen mérlegelték a bizonyítékokat; így az eljárásuk önkényessé vált, és megsértette a bizalomvédelem elvét [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés], valamint akadályozta a jogorvoslathoz való jog érdemi érvényesülését.

[21] 3.2. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz való jog és hatósági kártérítési kötelezettség összefüggésében az alkotmányjogi panasz azt sérelmezte, hogy az alapügyben eljárt bíróságok a Magyar Állammal szemben részrehajlóan ítéltek, mert a fent ismertetett magatartásból nem következtettek a rosszhiszeműségére annak ellenére, hogy ezt az indítványozók okiratokkal és más bizonyítékokkal is alátámasztották.

[22] 3.3. Az indítványozók idézték az EJEE 6. Cikk 1. pontját és 13. Cikkét, és ezek vonatkozásában is megismételték, hogy a bíróságok az ügyükben részrehajlóan és pártosan jártak el, az ítéletek irányítottak voltak, a jogorvoslat lehetősége csak látszólagos volt, az eljárás pedig időben jelentősen elhúzódott.

[23] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.

[24] Jelen esetben a panasz nem felelt meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.

[25] 5. Az indítványozók alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkeztek, érintettségük – mivel az alapeljárásban felperesek voltak – fennállt. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joguk sérelmére hivatkoztak, megjelölve az Alaptörvény XXIV. cikk (1)–(2) bekezdéseit, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

[26] 5.1. Az indítványozók az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és (2) bekezdéseire hivatkozással sérelmezték a bíróságok részrehajló eljárását és – a Magyar Állam állított

rosszhiszeműsége vonatkozásában – a bizonyítékok nem megfelelő értékelését. Az Alaptörvény ezen rendelkezése azonban a közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozik, nem a bírósági eljárásokra; így az indítványozók által hivatkozott alaptörvényi rendelkezés és a támadott bírósági döntések között a jelen ügyben nincs összefüggés. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az említett összefüggés hiánya az indítvány befogadásának tartalmi akadálya {3130/2013. (VI. 24.) AB végzés, Indokolás [17]; 3274/2014. (XI. 4.) AB végzés, Indokolás [21]}. Mivel azonban a tisztességes eljáráshoz való jogot az Alaptörvény a XXVIII. cikk (1) bekezdésében a bírósági eljárásokra nézve is tartalmazza, és mivel az indítvány ezzel kapcsolatban fogalmazott meg a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggő sérelmeket, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt annak tartalma szerint, a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító indítványként vizsgálta meg. {Hasonlóan: 3223/2016. (XI. 14.) AB végzés, Indokolás [21].}

[27] 5.2. Az indítványozók a Kúria Pfv.I.21.272/2025/4. számú ítéletét 2026. március 23-án vették kézhez, alkotmányjogi panaszukat pedig 2026. április 9-én terjesztették elő; így az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő ezen kúriai döntés (és az ezzel lezárt eljárás) tekintetében megtartottnak tekinthető.

[28] Az indítványozók azonban az alkotmányjogi panaszban a Kúria Pfv.III.20.860/2022/7. számú rész- és közbenső ítéletét is támadták, amely 2022. szeptember 28-án kelt, és amelyet az indítványozók jogi képviselője 2022. október 14-én vett át. A Kúria ezen döntésével, illetve a Fővárosi Ítélőtábla azt megelőzően, 2022. május 10-én kelt, 1.Pf.20.185/2022/5/II. számú jogerős rész- és közbenső ítéletével szemben az indítványozók határidőn belül alkotmányjogi panasszal nem éltek, a 2026. április 9-én előterjesztett alkotmányjogi panaszuk pedig ezen támadott bírói döntések vonatkozásában több évvel elkésett.

[29] Az Alkotmánybíróság ezért nem vizsgálhatta az alkotmányjogi panasznak az ezen eljárásra vonatkozó, az indokolt bírói döntéshez való jog és a pártatlan bírósághoz való jog sérelmét állító, a Magyar Állam jóhiszeműségének téves megállapítását, és ezzel összefüggésben a bizonyítékok észszerűtlen mérlegelését kifogásoló részeit. A jóhiszeműségnek ugyanis a Magyar Állam, mint alperes kártérítési felelőssége jogalapjának és a megtérítendő károk körének a meghatározása szempontjából volt jelentősége, amikor az ügyben eljárt bíróságok a régi Ptk. 369. § (4) bekezdése alapján azt vizsgálták, hogy az alperesnek csak a szerződés megkötéséből eredő károkat kell-e megfizetnie. Ezt a kérdést azonban a Fővárosi Törvényszék a 18.P.21.154/2020/36. számú rész- és közbenső ítéletében első fokon {lásd: Indokolás [90]–[92]}, a Fővárosi Ítélőtábla 1.Pf.20.185/2022/5/II. számú rész- és közbenső ítélete pedig jogerősen eldöntötte {lásd: Indokolás [82]–[87]}, e döntést pedig a Kúria a Pfv.III.20.860/2022/7. számú rész- és közbenső ítéletével hatályában fenntartotta. Az alperes kárfelelősségének a jogalapját – és így a jó- vagy rosszhiszeműség

kérdéskörét – a határidőben megtámadott Pfv.I.21.272/2025/4. számú kúriai ítélet már nem vizsgálja, az (és az azt megelőző eljárás) már csak az összegszerűségről szól.

[30] 5.3. Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy az indítványnak az EJEE 6. Cikk 1. pontjának és 13. Cikkének a megsértését állító részei nem tekinthetők önálló, érdemi elbírálásra alkalmas indítványi elemnek; valamint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f)* pontja alapján kizárólag jogszabály (és nem bírói ítélet) nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálata kérhető, ezért nincs hatásköre az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásban a bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára {3235/2020. (VII. 1.) AB határozat, Indokolás [19]; 3122/2021. (IV. 14.) AB végzés, Indokolás [12]}.

[31] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben tesz eleget. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy az elhúzódó eljárás sértette az észszerű határidőn belüli döntéshozatalhoz való jogát]; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (a Kúria Pfv.I.21.272/2025/4. számú ítélete); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdés]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a támadott bírói döntéseket.

[32] 7. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.

[33] 7.1. Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített észszerű időn belüli döntéshozatalhoz való jog sérelmét összefoglalóan abban látták, hogy ügyük a kártérítés iránti keresetlevelük előterjesztésétől a Kúria Pfv.I.21.272/2025/4. számú ítéletének átvételéig 9 év hosszúságú volt, ami – értékelésük szerint – „minden további vizsgálat nélkül" is kimutathatóan sérti ezt a jogukat.

[34] 7.2. Az alkotmányjogi panasz ezen része kapcsán az Alkotmánybíróság a következőkre hívja fel a figyelmet. Egyrészt, az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló bírói döntésekből és az indítványból nem tűnik ki, hogy az indítványozók – peres

felekként – éltek volna a már a régi Pp. 114/A.-114/B. §-aiban is biztosított, az eljárás elhúzódása miatti kifogás benyújtásának a lehetőségével. Márpedig az Alkotmánybíróság már korábbi döntéseiben is rámutatott arra, hogy: „Az eljárás elhúzódásából származó igényét az indítványozó ennek következtében csak egyéb jogi úton – elsősorban polgári perben – tudja érvényesíteni. A [régi Pp.] szerint a panaszos fél az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogának megsértése esetén – az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással – sérelemdíjra tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható. Amennyiben alapjogának sérelme következtében a fél kárt is szenved és az a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható, akkor a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályai szerint követelheti a jogsértőtől kárának megtérítését [régi Pp. 2. § (3) bekezdés]" {2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [57]}. Az Alkotmánybíróság – amint ezt például a 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5] pontja jelzi – az eljárás elhúzódása miatt igénybe vehető kifogás, mint jogorvoslati lehetőség ki nem merítéséből az elhúzódást sérelmező panasz-elem megalapozatlanságára következtetett.

[35] Másrészt megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a konkrét ügy sajátos körülményeire figyelemmel – így különösen a kereseti kérelem komplexitása, megismételt eljárás a kárfelelősség helyes jogcímének megállapítása miatt, szakértő igénybevétele, rész- és közbenső ítélet meghozatala az alperes kárfelelősségének megállapításáról, majd ezzel szemben a rendes és rendkívüli perorvoslatok kimerítése, ítélethozatal az összegszerűség kérdésében, és ezzel szemben a jogorvoslatok kimerítése – nem állapítható meg az indítványozók által kifogásolt időtartam kirívóan észszerűtlen volta; arra pedig maguk az indítványozók sem hivatkoztak, hogy az észszerű határidőn belüli eljáráshoz való jog állított sérelme a bírói döntés érdemét befolyásolta volna {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [8]}.

[36] Végül az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is felidézi és irányadónak tekinti az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog kapcsán tett azon megállapításait, amelyek szerint: „az Alaptörvény védelmének legfőbb szerveként a tisztességes eljáráshoz való jog részelemét képező észszerű határidőn belüli elbírálás alaptörvényi rendelkezéséhez kapcsolódó alapjogvédelmi feladatát nem tudja hatékonyan ellátni {3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [20]}. Nem áll ugyanis az Alkotmánybíróság rendelkezésére olyan törvényi lehetőség, amelynek alkalmazása révén egy adott bírósági eljárás jelentős elhúzódásából eredő következményeket enyhíteni vagy orvosolni tudná. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a alapján folytatott eljárásban az alkotmányjogi panasz alapján megállapíthatja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét abból az okból, hogy nem felel meg az észszerű határidőn belüli elbírálás követelményének, és ekkor az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint a bírósági határozatot meg kell semmisítenie. A támadott határozat megsemmisítése azonban nem alkalmas minden esetben arra, hogy az eljárás elhúzódásából eredő

sérelmeket orvosolja, és azt is eredményezi, hogy a már indokolatlanul hosszúra nyúlt eljárás tovább folytatódik és tovább elhúzódik." {2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [56]; 3307/2022. (VI. 24.) AB végzés, Indokolás [25]; 3271/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [21].}

[37] 7.3. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ekként nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

[38] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében, valamint 29. §-ában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a)* és *d)* pontjai alapján.

Budapest, 2026. november 24.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács András György s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró